

SPERANȚA

Julie 2018

Anul 5, Nr. 52

PĂCATE ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT

Teofil Ciortuz

Sărbătoarea Mulțumirii

Dumnezeu îmi cunoaște măsura

Silvia Tărniceriu

COPII, UN DAR ȘI O RESPONSABILITATE

Simona Bondor

Daniel Godja - *Mărturie*

VIOREL IUGA: MĂRTURISIND ADEVĂRUL SĂ LUPTĂM PENTRU
CÂȘTIGAREA DUȘMANILOR FAMILIEI ÎN ÎMPĂRĂȚIA EVĂNGHELIEI

Cu Dumnezeu, cu camenii lui Dumnezeu, pentru camenii!

Echipa de consilieri spirituali

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Teofil Ciortuz, Prima Biserică Baptistă Română
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Cornel Ghiță, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

Echipa editorială

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangheliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Cristina Hanciu, Biserica Speranța
bsperantamelb@gmail.com
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Lidia Crișan, Biserica Perth 08 93494561
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 +
cheltuieli de transport.

CONT NOU: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank
BSB - 083214
CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic;
ph. 0423659724, email: sperantaaus@gmail.com

MOTTO:

*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui
Cristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru
arătarea și Împărăția Sa:*

*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și
ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată
blândețea și învățătura.*

*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să
sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile
să audă lucruri plăcute și își vor da învățători
după pofta lor.*

*Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor
îndrepta spre istorisiri închipuite.*

*Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă
lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba.*

2 Timotei 4:1-5

ROMÂNIA SE AFLĂ DIN NOU LA RĂSCRUCE

România se află din nou la o răscruce. În anul centenarului Marii Uniri suntem mai dezbinați ca oricând. Liderii națiunii nu oferă nicio viziune pentru viitor, doar se războiesc între ei și creează falii adânci în societate. Numai Dumnezeu ne mai poate ajuta. E timpul să înțelegem că „uniți rezistăm, dezbinați falimentăm”. E timpul să ne întoarcem cu fața către Dumnezeu și să ne rugăm pentru națiunea noastră, așa cum profetul Daniel se ruga pentru poporul lui...

O, Stăpâne, Dumnezeule mare și înfricoșate, Cel ce păstrezi legământul și îndurarea față de cei ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale,

noi, poporul român, am păcătuit, am greșit, am fost răi și ne-am răzvrătit, ne-am îndepărtat de poruncile și orânduirile Tale și am ignorat Cuvântul Tău.

De partea Ta, Stăpâne, este dreptatea, și nouă se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine, da, nouă, fiecărui bărbat și fiecărei femei din România, locuitorilor întregii României, de aproape sau de departe.

Doamne, nouă se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, conducătorilor noștri naționali, conducătorilor noștri locali și strămoșilor noștri, căci am păcătuit față de Tine!

Acum dar, Dumnezeul nostru, ascultă rugăciunea robilor Tăi și cererile lor și, de dragul Tău, Stăpâne, fă să lumineze fața Ta peste țara noastră și fă ca poporul român să-și întoarcă fața spre Tine! Pleacă-Ți urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide-Ți ochii și privește la starea spirituală și morală a societății noastre și la copiii Tăi care se adună în Numele Tău și care cu pocăință se întorc la Tine, căutând voia Ta!

Căci nu datorită faptelor noastre drepte aducem cererile noastre înaintea Ta, ci pentru îndurările Tale cele mari. Amin!

Păstor Samy Tuțac, prelucrare după Daniel 9:5-8; 17-18

.....
Îți scriu aceste randuri, mamă,
Cum fac de fiecare dată,
Cu bucurie și cu teamă
Că n-or s-ajungă niciodată.

Îți înțeleg măhnirea, mamă,
Mă-ntrebi de ce sunt supărat...
Știm amândoi că fericirea
Nu ne-o trimiți prin bancomat.

Te pup măicuța mea frumoasă
Și te îmbrățișez în vis.

Te-aștept ca să revii acasă
Definitiv, cum ai promis.

Un copil de o rară frumusețe sufletească și-a chemat mama acasă din Italia, plecată de mulți ani ca să le trimită fericirea prin bancomat...

Sursa: Lenuța Neacșu

PĂCATELE ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT

Păstor Teofil Ciortuz

Biblia avertizează asupra a șase păcate care se pot comite împotriva Duhului Sfânt. Unele dintre ele pot fi comise numai de necredincioși, în timp ce altele ar putea fi comise de credincioși.

A. Păcate împotriva Duhului Sfânt care pot fi comise de credincioși:

1. Minciuna împotriva Duhului Sfânt.

Minciuna față de Duhul Sfânt înseamnă a te preface că ești ceva ce nu ești – să acționezi ca și cum ai trăi viața creștină, dar fără să fie acesta adevărul din adâncul inimii tale.

Fapte 5:3-4: *Petru i-a zis: „Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt, și să ascunzi o parte din prețul moșioarei? Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Și, după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.”*

2. Întristarea Duhului Sfânt.

Întristarea Duhului Sfânt înseamnă să-i produci durere sau supărare. Când permitem păcatului să ne otrăvească viața sau relațiile cu alții, atunci îl îndurerăm pe Duhul Sfânt. Neascultarea întristează Duhul Sfânt.

Efesenii 4:30-31: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării. Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru”. Isaia 63:10: „Dar ei au fost neascultători și au întristat pe Duhul Lui cel Sfânt; iar El li s-a făcut vrăjmaș și a luptat împotriva lor”.*

3. Stingerea Duhului Sfânt.

A stinge sugerează stingerea unui foc. Necredința poate împiedica

lucrarea și mișcarea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu.

„Dar Isus le-a zis: Un prooroc nu este disprețuit decât în patria Lui, între rudele Lui și în casa Lui. N-a putut să facă nicio minune acolo, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi, și i-a vindecat”

Marcu 6:4-5.

Acest păcat este comis și atunci când Duhul Sfânt te îndeamnă să faci un lucru (cum ar fi împărtășirea credinței tale, să te rogi mai mult, să pășești prin credință) și refuzi în mod categoric.

1 Tesaloniceni 5:19: *„Nu stingeți Duhul”.*

B. Păcate împotriva Duhului Sfânt care pot fi comise de necredincioși:

1. Împotrivirea față de Duhul Sfânt.

Duhul Sfânt caută să vorbească inimii celui necredincios și să-l ducă la Dumnezeu. Există unii care sunt convinși de adevărul Evangheliei, dar refuză să-și predea inima lui Dumnezeu. Fapte 7:51: *„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi”.* Aceste cuvinte au fost rostite de Ștefan către sanhedrinul necredincios cu puțin timp înainte de moartea sa ca martir.

2. Insultarea sau batjocorirea Duhului Sfânt.

Slujba Duhului Sfânt este să prezinte lucrarea mântuitoare a Domnului Isus Cristos celor

nemântuiți. O persoană insultă dragostea lui Dumnezeu spunând că nu are nevoie de darul lui Dumnezeu de mântuire, sau insistând că moartea lui Cristos pe cruce nu a fost necesară, sau afirmând că moartea Domnului Isus nu-l poate mântui. A rezista lucrării Duhului Sfânt înseamnă a-L insulta pe Dumnezeu și a tăia orice speranță de mântuire.

Evrei 10:29: *Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului?*

3. Blasfemia sau hula împotriva Duhului Sfânt.

Aceasta este cea mai gravă ofensă împotriva Duhului Sfânt, deoarece nu există iertare pentru persoana care o comite. Lucrarea Duhului este să ne convingă de păcat și să ne aducă la Domnul Isus Cristos. Să-L hulim pe El este similar cu insultarea, prin faptul că ne opunem în totalitate lucrării Sale.

Acest lucru nu ar trebui să fie preocuparea unui creștin, deoarece acesta nu este un păcat pe care îl poate comite un creștin.

Matei 12:31-32 *De aceea vă spun: Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată. Oricine va vorbi împotriva Fiului omului, va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor”.*

Ziua Mulțumirii la Biserica Baptistă Română din Perth

Duminică, 17 iunie, Biserica Baptistă din Perth a sărbătorit Ziua Mulțumirii. Prezentăm predica păstorului Ioan Bușan, care a îndemnat Biserica să fie întotdeauna mulțumitoare Domnului.

DESPRE MULȚUMIRE ȘI RECUNOȘȚINȚĂ

În înțelegerea celor credincioși este cunoscut faptul că Dumnezeu așteaptă mulțumirea și recunoștința lor pentru modul în care El își manifestă dragostea și providența divină. Principiul acesta se poate observa și din cuvintele Domnului Isus Cristos, după vindecarea celor zece leproși, adresate singurului dintre cei zece care s-a întors ca să-i mulțumească: „Unul din ei, când s-a văzut vindecat, s-a întors, slăvind pe Dumnezeu cu glas tare. S-a aruncat cu fața la pământ la picioarele lui Isus, și l-a mulțumit. Era Samaritean. Isus a luat cuvântul și a zis: «Oare n-au fost curățiți toți cei zece? Dar ceilalți nouă, unde sunt?»” (Luca 17:15-17).

Întrebarea aceasta „...ceilalți nouă unde sunt?”, care a fost mai mult retorică decât una care aștepta un răspuns, sugerează ideea că Dumnezeu nu doar că merită mulțumirea și recunoștința, dar o și dorește. Îi așteaptă pe cei care au parte de bunătatea Lui manifestată, nu doar să se folosească de ea, ci să-și exprime gratitudinea.... Nu doar mulțumiți de viață, ci mulțumitori față de Cel care o face să fie așa.

Apostolul Pavel prezintă și el în epistole așteptarea aceasta ca pe un imperativ pentru cei credincioși.

„Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului. Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Cristos” (Efeseni 5:19-20).

Aceste versete exprimă un adevăr care, din păcate, a fost uitat de cei mai mulți credincioși. Cuvinte ca „toate lucrurile”, „totdeauna” sunt menite să accentueze că mulțumirea și recunoștința ar trebui să existe ca elemente de continuitate, de permanență în existența creștinilor și nu doar circumstanțial, atunci când toate lucrurile merg bine. Afirmatia aceasta are acoperire și-n faptul că unul dintre atributele morale ale lui Dumnezeu este bunătatea, și un Dumnezeu bun va îngădui în viața unui credincios doar acele circumstanțe care vor aduce ceva bun.

Viața și istoria lui Iosif este concludentă în ideea aceasta.

„Iosif le-a zis: „Fiți fără teamă; căci sunt eu oare în locul lui Dumnezeu? Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău, dar Dumnezeu a schimbat răul în bine ca să împlinească ceea ce se vede azi, și anume: să scape viața unui popor în mare număr” (Gen.50:19-20).

Dumnezeu așteaptă de la credincioși un mod de viață într-o atitudine de mulțumire și recunoștință, mai mult decât rugăciuni sporadice în care se exprimă mulțumirea. În continuare vor fi prezentate trei motivații puternice pentru o astfel de trăire.

continuare la pag. 15

Mulțumim lui Dumnezeu pentru toate lucrurile!

Ziua Mulțumirii la Prima Biserică Baptistă Română, Melbourne

Pe data de 27 Mai am sărbătorit Ziua mulțumirii. Am avut ca invitat, venit din Sydney, pe păstorul Ovidiu Oprea. A condus închinarea păstorul Bisericii locale, Teofil Ciortuz, iar Cuvântul a fost vestit de păstorul oaspete, din mesajul căruia spicuim:

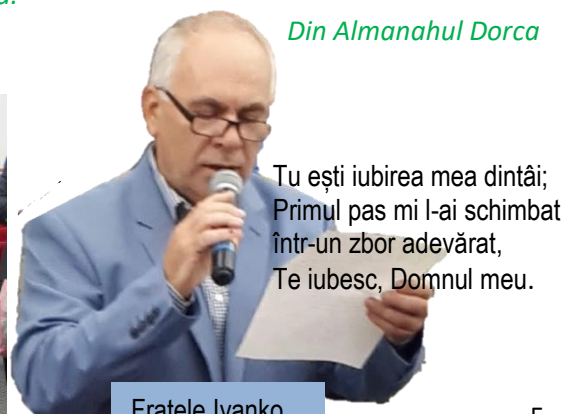
Dumnezeu nu are nevoie de jertfele noastre, de mulțumirea noastră, dar o apreciază. Domnul Isus a vindecat și a curățit zece leproși, dar numai unul dintre ei s-a întors și l-a mulțumit. Domnul întreabă: „Oare nu toți zece au fost curățiți, dar unde sunt ceilalți nouă?”. Ar trebui să învățăm și noi să fim ca acest samaritean. Recunoștința și mulțumirea este o trăsătură de caracter dorită și apreciată de Dumnezeu. Ea adâncește respectul nostru față de Dumnezeu și ne amintește dependența noastră de El.

Avem atâtea motive să-I mulțumim lui Dumnezeu, pentru dragostea Lui, pentru bunătatea Lui, pentru îndurarea și protecția Lui, pentru hrana zilnică, pentru mântuirea noastră. Să ne uităm la leprosul care l-a mulțumit și s-a închinat Domnului. Leprea e grea, necazurile sunt grele, nu le vrem nici unul din noi, dar dacă vin... Să spunem „Doamne, îți mulțumim că și acolo, în vale, ești cu mine, și în groapa leilor și în cuptorul aprins, întotdeauna ești cu mine”.

Îi putem mulțumi lui Dumnezeu pentru toate lucrurile numai atunci când avem o relație intimă cu Dumnezeu. Multe evenimente apar în viața noastră și noi le împărtășim în binecuvântări și nenorociri. Dar toate sunt binecuvântări în perspectiva lui Dumnezeu. Necazurile sunt „binecuvântările mascate ale lui Dumnezeu”. Oare mulțumim noi pentru aceste binecuvântări?

- Oare suntem noi mulțumitori pentru taxele pe care le plătim? Ele înseamnă că avem un loc de muncă.
- Oare suntem mulțumitori de dezordinea care rămâne în urma unei întâlniri, a unei părtașii? Asta înseamnă că suntem înconjurați de familie și prieteni.
- Oare mulțumim noi Domnului pentru hainele care au devenit cam strâmte pe noi? Asta înseamnă că avem belșug de mâncare.
- Dar pentru iarba care trebuie tăiată, pentru ferestrele care trebuie spălate, pentru strașinile care trebuie reparate? Asta înseamnă că avem o casă.
- Dar pentru partenerul care sforăie lângă mine toată noaptea? Asta înseamnă că este cu mine și nu cu altcineva.

Din Almanahul Dorca

Tu ești iubirea mea dintâi;
Primul pas mi l-ai schimbat
într-un zbor adevărat,
Te iubesc, Domnul meu.

Fratele Ivanko

DUMNEZEUL TATĂLUI MEU!

Apoi l-am auzit iarăși pe tata. Ori de câte ori auzeam vocea aceea caldă și calmă, mă umpleam de bucurie și siguranță. Și totuși, ceva părea diferit în vocea lui. Suna ca a unui om care pledează pentru ceva.. Dorința puternică de a ști ce se întâmplă m-a împins până la ușa de la odaie. Tata se ruga:

„Doamne, Tu știi că nu mai avem nimic de mâncare în casă, și Tu ne-ai dat acești copilași. Noi îi iubim pe toți și ne bucurăm că ni i-ai dat. Dar iată că ni s-au terminat banii și mâncarea. Nu mai avem nimic și cina e aproape. Trebuie să ne dai ceva de mâncare în seara asta, măcar pentru ei!”.

Vocea tatei se auzea destul de clar prin ușa închisă. Puteam să-l văd foarte clar în mintea mea, îngenunchat lângă patul cu saltea de paie, cu mâinile lui muncite, încleștate în rugăciune, vorbind cu Dumnezeu. Tata insistă înaintea lui Dumnezeu să ne dea ceva de mâncare! Auzind vocea caldă și rugătoare a tatei, m-a cuprins mila, dorind cu toată ființa mea să-l pot mângâia. „*Dar nu mi-e foame*”. mi-am zis eu în șoaptă. „*Pot să mă duc la culcare și fără să mănânc! Pot să aștept până...*”, și gândurile mele au început să se învârtă în cercuri. „*Până când?*”. Deodată mi-am dat seama că va trebui să mâncăm cândva. Vocile celorlalți care se jucau afară erau voci reale de copii. Toți aveam nevoie de mâncare. Chiar și cei mai mari aveau nevoie de hrană ca să poată merge la școală sau la serviciu. Fiecare din noi trebuia să mănânce ceva, cât de cât.

Zgomotul zăvorului de la poartă m-a făcut să tresar. Cineva intrase în ogradă.

- Silvia, răsună vocea gravă a vecinului nostru din spatele casei. Era Moșu' Lolu, care de multe ori mă oprea când veneam de la școală, și-mi dădea câte o cană de lapte și un colț de pâine albă. Asta numai dacă tanti Frosa nu era acasă. Ea nu se prea bucura de mulțimea copiilor din casa noastră, care de multe ori sărea gardul în grădina dumneai, tolănindu-i iarba. Mai erau și alți vecini și copii pe care-i auzeam vorbind despre noi și poreclindu-ne chinezi și pinguini, pentru că eram mulți. Dar Moșu' Lolu nu era ca ceilalți. El ne iubea. Iar acum, cu fața lui caldă și zâmbitoare mă întreabă:

- Unde-i tată-tu, Silvia? E-acasă mamă-ta?

- Tată! am strigat eu fugind înapoi în casă. Ușa de la odaie s-a deschis și mă așteptam să văd fața tatei îngrijorată. Dar mă înșelasem. Fața lui era luminoasă cum era soarele care se îndrepta spre apus, la orizont. Nu se vedea pe fața lui nicio umbră de îngrijorare, ci dimpotrivă, era chiar calmă și plină de încredere.

- Bună seara domn' Tărniceriu!

- Bună seara domn' Lolu!

- Ați mâncat ceva în seara asta? Mie nu-mi venea să cred ce aud, gândindu-mă la rugăciunea tatei cu câteva minute mai înainte.

- Nu, domn' Lolu, încă n-am mâncat, răspunse tata și apoi tăcu.

- De fapt, continuă Moș Lolu, nu asta voiam să știu. Voiam să știu dacă aveți ceva de mâncare pentru seara asta.

Tăcere din nou pentru câteva clipe. Apoi tata îi răspunde cu credința celui ce-l vedea pe Dumnezeu la lucru:

- Nu, domn' Lolu. Mai sunt trei zile până la leafă, dar, chiar acum, eram cu nevastă-mea pe genunchi, și-l ceream lui Dumnezeu să ne trimită ceva de mâncare pentru copii, pentru că ei nu pot înțelege cum se întâmplă că nu mai avem chiar nimic.

- Vai de capul vostru, pocăiților, zise moșu' cam batjocoritor. I-auzi bre, l-a cerut lui Dumnezeu să-i trimită ceva de mâncare pentru copii. Hm... pe d... și pomeni numele celui rău.

- Dar lasă asta! Ce voiam de fapt să vă spun, zise moșu' Lolu în grabă, este că nevasta mea e plecată în oraș, la soră-sa, iar eu am muls vaca și am o găleată plină cu lapte.

M-am gândit că poate ați avea nevoie de o găleată cu lapte. Pâine aveți?

Silvia Tărniceriu s-a născut pe data de 29 septembrie 1951 în Iași, România. Ea a crescut într-o familie numeroasă, fiind a opta fetiță din cei 12 copii ai Elenei și Pricop Tărniceriu. Părinții ei au fost oameni credincioși, care și-au educat copiii sfătuindu-i să urmeze aceeași credință.

Viața Silviei a fost presărată cu minuni ale lui Dumnezeu încă din copilărie. Ea a vizitat Bisericile, mărturisind credința mântuitoare în Domnul Isus Cristos.

Silvia a scris povestea vieții ei într-o carte născută din fapte și experiențe reale, o poveste născută din lacrimi și bucurii de nedescris. Începem un ciclu de povestiri din această carte: „Dumnezeu îmi cunoaște măsura”.

Botez la Lysterfield Lake

Sâmbătă, 26 mai 2018, a avut loc un botez nou-testamental oficiat de fratele Daniel Dincă (Biserica Betezda, Adelaide), la Lysterfield Lake. A intrat în apa botezului, mărturisindu-și credința în Domnul Isus Cristos, tânărul David Dincă, fiul fratelui Daniel Dincă.

Au fost prezenți la acest eveniment membrii din familia Dincă (din Melbourne și Adelaide) cât și mai multe familii din Biserica Penticostală Română Philadelphia, Melbourne. Pregătirea pentru botez (lecțiile de cateheză), tânărul David le-a făcut cu pastorul Gabi Izsak, iar după botez devine membru în Biserica Philadelphia, unde deja frecventează, împreună cu familia lui.

Dumnezeu să îl binecuvânteze și să-l ajute să țină acest legământ până la venirea Domnului nostru Isus Cristos! AMIN!

Păstor Gabi Izsak

MARȘUL DE 50 KM

Pe data de 26 mai 2018, un grup de 12 tineri din Prima Biserică Baptistă Română din Australia, însoțiți de păstorul lor, fratele Teofil Ciortuz, au participat la un marș organizat de Fundațiile *Hope Builders International* și *Go the Extra Mile*. Acesta a fost un marș de rezistență de 50 km de-a lungul unor trasee bine marcate prin frumosul Lysterfield Lake Park din suburbiile estice ale metropolei Melbourne. Marșul este destinat colectării de fonduri pentru construirea de case pentru copii dezavantajați din Uganda, în cooperare cu *Hope Builders International*, care administrează un sat de case pentru copii orfani în Uganda.

Până la închiderea ediției, echipa Primei Biserici Baptiste din Australia a reușit să adune suma de \$ 4,110, depășind ținta de \$ 3,950. Mulțumim tuturor donatorilor noștri.

Iată numele participanților, în ordine alfabetică: Denis Brancea, Marcus Brancea, Daniel Ciobanu, Nathan Ciobanu, Ruth Ciobanu, Sarah Ciortuz, Teofil Ciortuz, Jessica Dumiter, Alex Enchiș, Samuel Ichim, Rebeca Iuga, Diana Mituțoiu, Ruben Tripon.

Dacă există doritori, anul viitor dorim să participăm din nou, poate cu o echipă lărgită din bisericile românești din Australia. Vă rugăm alăturați-vă nouă în acest demers bun și util micuților din Uganda.

Păstor Teofil Ciortuz

CONSULUL ROMÂN DANIEL BEȘLIU LA MELBOURNE

Un eveniment important în Comunitatea Română din Melbourne, Australia, a avut loc la data de 11 Iunie, când domnul consul Daniel Beșliu, împreună cu soția sa, Mihaela, au ajuns la Melbourne. Au fost așteptați la aeroport de reprezentanți ai Comunităților și Bisericilor Române din Australia, împreună cu consulul onorific, domnul Nicu Cojocaru din Melbourne, precum și o delegație de la Consulatul General al României din Sydney.

După ani de negocieri, la Melbourne se va deschide un Consulat Român, pe St Kilda Rd. Datele și adresa exactă vor fi anunțate la momentul potrivit. Acum se lucrează la amenajarea și organizarea necesară pentru sediul Consulatului Român.

Din discuțiile avute cu domnul Cojocaru am aflat că acest Consulat Român de la Melbourne este sub jurisdicția directă a Ambasadei Române de la Canberra și servește comunitatea Română cu toate serviciile consulare disponibile, ca de exemplu: procuri, pașapoarte, împuterniciri, acte de notariat și altele.

Domnul Daniel Beșliu este șeful Biroului Consular Român, iar doamna Mihaela este vice consul, amândoi desemnați special pentru noul Consulat Român de la Melbourne. Le dorim o ședere cât mai plăcută și cu folos, și ne rugăm ca Dumnezeu să-i binecuvânteze!

Pentru cei care doriți asistență consulară, puteți suna direct la domnul Daniel Beșliu, telefon 0410 599 155 sau puteți trimite email la: asistentaconsularamelbourne@gmail.com

Păstor Mircea Cîmpean / Asociația Comunităților Române din Australia

Binecuvântare la Prima Biserică Baptistă

*Lăsați copiii să meargă la El
E-atât de frumos cu Isus.
El vrea să ne dea bucurii fel de fel
Din gloria unde S-a dus.*

Este întotdeauna o mare bucurie când familii tinere din Biserică își aduc nou-născuții la binecuvântare. În data de 10 iunie a fost rândul familiilor Philip și Christina Matei și Claudiu și Monica Țuțuianu să-și aducă copilașii, Jenesa Elena și respectiv Isaiah Claudiu, pentru ca Biserica să ceară binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lor. Domnul să binecuvânteze acești copilași, familiile lor și toți copiii din familiile noastre!

Copii și tineri ai Primei Biserici Baptiste Române, Melbourne

COPII, UN DAR ȘI O RESPONSABILITATE

Simona Bondor

„Și acestea sunt porunca, rânduielile și judecățile pe care a poruncit Domnul Dumnezeul vostru să vă învăț, ca să le faceți în țara în care treceți ca s-o stăpâniți, ca să te temi de Domnul Dumnezeul tău, ca să ții toate rânduielile Lui și poruncile Lui, pe care ți le poruncesc, tu și fiul tău și fiul fiului tău, în toate zilele vieții tale, și ca să ți se lungească zilele. Ascultă dar, Israele, și ia seama să le faci, ca să-ți fie bine și să vă înmulțiți foarte mult în țara în care curge lapte și miere, după cum ți-a spus Domnul Dumnezeul părinților tăi. Ascultă, Israele, Domnul Dumnezeul nostru este un singur Domn. Și să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și aceste cuvinte, pe care ți le poruncesc astăzi, să fie în inima ta. Și să le întipărești în fiii tăi și să vorbești despre ele când șezi în casa ta și când mergi pe drum și când te culci și când te scoli. Și să le legi ca semn pe mâna ta și să-ți fie ca fruntare între ochii tăi. Și să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale” (Deuteronom 6:1-9).

Biserica zilei de azi s-a depărtat mult de tot de standardul inițial al planului lui Dumnezeu pentru disciplinarea copiilor. Este așa de îndepărtată că abia de mai seamănă cu planul Lui – nu-i de mirare că vedem tot mai puțini ucenici printre noi. Textul de mai sus, din Deuteronom 6, pare să indice clar că responsabilitatea disciplinării și instruirii copiilor este datorită părinților – părinți care au fost disciplinați ei înșiși și care se obligă să-și disciplineze copiii. Uitându-ne la disciplinare astăzi, este evident că am comis două greșeli:

Prima - ne-am abandonat responsabilitatea de a ne disciplina copiii, **A doua** - am delegat disciplinarea și instruirea lor altora, altora care în cele mai multe cazuri nu sunt înrudiți cu copiii noștri, predominant învățătorii școlii duminicale.

Nu e de mirare că azi copiilor creștinilor le este foarte greu să urmeze credința urmată de părinții lor. Este mare păcat că cei ce sunt pasionați de disciplinarea copiilor sunt de cele mai multe ori din afara familiei, și nu părinții.

Părinții au fost chemați să fie ei primii cei ce-și disciplinează copiii, căci aceasta va face mai ușor pentru copii să urmeze exemplul unei vieți demonstrate de părinți.

Disciplinarea nu se poate întâmpla la școala duminicală sau în tabere, la fel cum nici plantele nu pot crește cu o oră de lumină pe zi. Disciplina și instruirea însă se poate face acasă, pentru că aici copiii pot învăța ce înseamnă practic credința creștină.

În pasajul citat, Dumnezeu delegă disciplinarea exclusiv părinților. De-a lungul timpului aceasta a fost delegată în afara căminului. Copiii noștri sunt bombardați cu așa multe voci în ziua de azi, că le vine greu să discearnă între bine și rău. În mediul fluid și ambiguu în care trăiesc copiii de azi, ei au nevoie de o fundație creștină solidă acasă, care să-i ajute să fie înrădăcinați în credință.

Un alt fenomen predominant, la care suntem martori în aceste zile, este acela că părinții vor să-și vadă copiii disciplinați de Biserică, în timp ce ei înșiși s-au îndepărtat de Domnul. Asta e ca și când am planta un măr și am aștepta ca mărul crescut să producă cireșe. Noi nu ne putem duce niciodată copiii acolo unde noi nu am fost încă. Dacă am vrea să facem rezumatul versetelor din Deuteronom 6:1-5 ar suna cam așa: „Părinți, vă rog, practicați înainte să predicați”.

Să nu uităm: copiii noștri aparțin mai întâi lui Dumnezeu și El ni-i încredințează spre creștere și disciplinare, cu scopul de a urma planul Lui și pentru gloria Lui. Eforturile noastre de a ne crește copiii în dragoste de Dumnezeu, este o mare investiție nu numai în viitorul lor, dar și în viitorul națiunii noastre. Când noi nu-i învățăm pe copii calea Domnului, alții vor profita de ocazie și-i vor trage de la Domnul.

Dr. Wess Stafford spune: „Se poate că biserica a evitat păcatul comiterii (deși, tragic, nu întotdeauna), dar noi suntem la fel de vinovați de păcatul omiterii”.

De-a lungul veacurilor, multe dintre mișcările laice majore din lume au recunoscut importanța atragerii copiilor și educarea lor în valorile pe care ei le promovau. Din păcate, Biserica a așteptat până când copiii sunt „destul de mari” ca să înțeleagă ce dorim să îi învățăm noi. Copiii noului mileniu - *the milenials* – care trăiesc într-o *iworld* și a căror viață e definită de „*iproducs*”, sunt expuși cu rapiditate la culturi lipsite de cunoașterea lui Dumnezeu și la stilul imoral de viață, mai mult ca

niciodată până acum. Mass media modelează copiii societății noastre într-un fel în care nu s-a mai pomenit înainte.

Când Isus vorbește despre primirea Împărăției ca un copil, el nu numai că subliniază receptivitatea copiilor la vestea bună a Împărăției, dar și accesibilitatea lor în general. Lumea exploatează vulnerabilitatea copiilor și îi înșală să adopte o vedere nebiblică despre lume. Singura cale de a contracara aceasta este de a semăna în copii sămânța adevărului când sunt încă tineri. Odată ce vederea lor despre lume este formată de Cuvântul lui Dumnezeu, ei vor tinde să facă alegeri pe placul lui Dumnezeu.

Faptul că tinerii din Babilon au fost expuși și educați într-o națiune fără Dumnezeu, nu a putut abate din cale oameni ca Daniel, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, pentru că ei au primit acasă o învățătură solidă despre Dumnezeul Cel adevărat. În loc să le abată direcția lor spirituală, anii petrecuți în contact cu cei fără Dumnezeu i-a făcut pe acești tineri unelte de transformare a lumii din jurul lor.

Învățându-ne copiii și disciplinându-i pentru Cristos este una dintre căile de a duce această veste bună întregii națiuni. Copiii educați în valorile Împărăției sunt cei mai efectivi în comunicarea acestor valori altora (Proverbe 22:6).

Ca părinți, trebuie să ne amintim că procesul de creștere spirituală a copiilor noștri și a noastră este un proces care ține o viață. Copiii experimentează o creștere spirituală semnificativă chiar de la început, când părinții îi iau cu ei în călătoria lor spirituală. Dacă însă copiii sesizează o lipsă de consecvență și continuitate în această călătorie, ea poate deveni un obstacol în calea creșterii lor spirituale. Întrebările

copiilor din acest timp de creștere spirituală devin momente de mare influență, când părinții le explică actele mărețe ale puterii lui Dumnezeu și inspiră în ei credință puternică (Deuteronom 6:20).

Credința în Dumnezeu este una din cele mai mari comori pe care părinții o pot lăsa copiilor lor. Darul cunoașterii lui Dumnezeu este dat mai departe, în mod efectiv, atunci când părinții își trăiesc credința lor. Când credința este transmisă copiilor de părinți care au o relație personală cu Cristos în ritmul vieții cotidiene, atunci copiii percep credința ca standardul lor natural de viață. Iosua 2:10 vorbește despre o generație care a ratat responsabilitatea de a transmite copiilor lor ceea ce Deuteronom 6:4-9 îi învață. Ca urmare, acea generație nu a putut rezista dușmanilor și a fost distrusă din cauză că a ales să-i urmeze pe dumnezeii străini din jurul lor. Pe de altă parte, vedem cum o generație credincioasă le-a transmis copiilor cunoașterea lui Dumnezeu, crescând copii ca viteazul Ghedeon, prin care Dumnezeu își aduce cu putere la îndeplinire planul pentru poporul Său (Judecători 6:11-14).

Alegerea părinților de a-și practica credința în viața de fiecare zi are un impact puternic în viața spirituală a copiilor lor. Rapoartele ne spun acei copii care sunt formați în credința creștină înainte de a ajunge la adolescență, au șanse mai mari să rămână credincioși lui Dumnezeu pentru întreaga viață.

Copiii au nevoie de amândouă aspectele: și de a experimenta ei înșiși credința în acțiune și de a o vedea la alții. Ca părinți, să nu uităm niciodată de rolul nostru în formarea copiilor noștri, și să fim sânguincioși și consecvenți în formarea lor în credință, influențându-le viața cu o credință pură, care să nu le poată fi furată și pe care să n-o poată pierde.

Copilului îi trebuie oferită puterea exemplului: Când va vedea bucuria din ochii părinților atunci când se îndreaptă spre Biserică, va simți și el această bucurie nemărginită. Nu poți să-L faci cunoscut pe Dumnezeu copilului tău dacă tu, părintele lui, nu ești credincios. Nu-i poți cere copilului să facă ceva dacă tu însuși, prin ceea ce faci, te dezici de ceea ce ceri... Puterea exemplului este mai mare aici ca oriunde. Din fericire, există și cazuri - puține, desigur, dar sunt - în care copiii devin credincioși în ciuda aspectelor negative văzute în familie sau tocmai datorită acestora.

Maria Orzetic

Elena Marin Alexe

NU VOI UITA

De când eram copil, Isuse,
Te-am întâlnit și Te-am iubit.
Creșteam ținându-Te de mână,
Cu Tine-alături am trăit.

Trecut-au anii peste mine,
Am înflorit sub mâna Ta,
Dar tot mai des priveam spre lume,
Mirajul ei m-ademenea.

Încet, încet, uitam cărarea
Către izvorul nesecat.
Am alergat la ape tulburi,
Să-mi satur sufletu-nsetat.

Cu cât sorbeam, cu-atâta setea
M-ardea mai tare, mai cumplit,
De mă usca în întristare,
Mântuitorule iubit.

Mi-era rușine, la izvorul
Vieții, să mă-ntorc să beau.
Pe crucea Ta scria iertare,
Dar pașii mei Te ocoleau.

Mă agățam de efemerul
Plăcerilor din jurul meu,
Uitând de Dragostea divină
Urmam al răului traseu.

Împovărată de păcate,
Mă afundam mereu, mai mult,
În hăul nopții, sumbra moarte
Mă îndemna să nu Te-ascult.

Cu tinerețea sfărâmată
Nu mai știam ce prețuiesc,
În disperarea fără margini
Obişnuiam să rătăcesc.

Dar ochii Tăi, noian de milă,
S-au aplecat asupra mea,
Că m-ai iertat, mi-ai spus, Isuse,
M-ai ridicat în palma Ta.

*„Nimic nu vreau, doar ascultare”,
Atunci, Tu mi-ai șoptit cu drag:
„La Golgota, pe lemnul crucii
Am suferit, copile drag...”*

Cuvintele-Ți erau balsamul
Ce inima îl aștepta,
Iar vindecarea prin iubire
Încet, încet se-nfăptuia.

Acum, mi-e inima o harpă,
De dor îți scriu, de drag îți cânt.
Păstrez cu grijă haina albă
Spălată-n sfântul legământ.

Iar dacă vin asupra-mi valuri
Aleg să stau sub crucea Ta,
Acolo mă simt ocrotită
De orice mi s-ar întâmpla.

Căci am gustat din Bunătate,
Din harul Dragostei de sus,
Iar prețul ce-ai plătit odată,
Nu-l voi uita, nicicând, Isus!

OASPEȚI DIN NOBLE PARK LA PRIMA BISERICĂ BAPTISTĂ ROMÂNĂ

Pe data de 3 iunie, la serviciul de seară, credincioșii din Prima Biserică Baptistă Română din Australia i-au avut ca oaspeți pe câțiva frați care l-au însoțit pe fratele păstor David Owen, păstorul Bisericii Creștine din Noble Park, care a și vestit Cuvântul lui Dumnezeu cu ocazia serviciului de misiune.

Dorim ca astfel de ocazii de părtășie cu frații noștri din Bisericile australiene din zona Dandenong să continue pentru gloria lui Dumnezeu și încurajarea noastră.

Păstor Teofil Ciortuz

ȘEDINȚA DE LA GOLD COAST, QUEENSLAND

În zilele de 15, 16 Iunie 2018, prin organizarea Bisericii Penticostale Române Harul Gold Coast, păstor Ionica Curea, a avut loc Ședința de lucru a Consiliului Bisericesc al Bisericilor Penticostale Române din Australia și Noua Zeelandă. Au participat păstorii coordonatori, păstorii, prezbiterii și diaconii delegați de Bisericele aparținătoare Consiliului. Tema/Referat prezentată a fost:

„Provocări ale Bisericii: PREDESTINAREA”.

(Păstor prof. Gabi Izsak, păstor coordonator BPR Philadelphia Melbourne, Președintele Consiliului Bisericesc).

Au fost discutate multe aspecte importante pentru bunul mers al lucrării lui Dumnezeu în Bisericele penticostale și au fost luate diferite hotărâri.

În această întâlnire s-a stabilit ca a 17-a Convenție a BPR din Australia și Noua Zeelandă să se desfășoare la Gold Coast. Doamne ajută! Doamne dă izbândă!

Păstor Gabi Izsak

17 Iunie 2018 - BINECUVÂNTARE LA PHILADELPHIA

În dimineața zilei de duminică, 17 Iunie 2018, în cadrul Serviciului divin, s-a oficiat actul de binecuvântare a micuței Maya Petrovai. Familia Petrovai, Ruben și Elvira, sunt pentru a patra oară părinți.

Ne rugăm ca Dumnezeu să o binecuvânteze pe Maya, părinții ei, surioara, frații și bunicii. Totodată ne rugăm pentru toți copiii fraților noștri, ca Dumnezeu să-i binecuvânteze ori unde s-ar afla și să-i țină în credință. AMIN!

Păstor Gabi Izsak

Eben Ezer

Grupul de seniori *Eben Ezer* de la Prima Biserică Baptistă Română din Australia.

Pe 21 Iunie ne-am adunat în holul Bisericii pentru un timp de închinare, rugăciune și părtășie.

Păstor Teofil Ciortuz

LIBER ÎN MIJLOCUL FOCULUI

Ioan Ciobotă

Radio Vocea Evangheliei Timișoara

Șadrac, Meșac și Abed-Nego au fost aruncați într-un cuptor bine încins.

În afara cuptorului de foc, prietenii lui Daniel erau legați, însă, în mijlocul cuptorului, în mijlocul focului, umblau liber. Poate ești la „gura cuptorului” sau îi simți dogoarea în ceafă. Nu-ți fie teamă!

Cei 3 tovarăși ai lui Daniel au fost eliberați de Dumnezeu **abia când** au fost aruncați în foc. În foc umblau liberi. Focul, cuptorul, dezastrul, încercarea, întotdeauna înseamnă eliberare. Isus Cristos este prezent înăuntrul dezastrului, și acolo El preia controlul, abia acolo, în mijlocul focului.

Cuptoarele pot fi de mai multe feluri:

- cuptoare în care ne bagă alții sau altceva.
- cuptoare în care omul se bagă de bunăvoie.

Cuptoarele în care ne bagă altceva sau altcineva pot fi o boală cumplită, tensiune în familie soț-soție, părinți-copii sau cu alți membri ai familiei. Pot fi niște vecini imposibili, niște șefi sau subalterni enervanți, etc.

Cuptoarele în care se bagă omul de bunăvoie pot fi adulter, avort, minciună, furt, duplicitate, goană după bani, afaceri etc. Despre datorii la bănci, dobânzi sau șomajul de la orizont, să nu mai vorbim.

Când Nicolae Steinhard a fost contactat de securitatea comunistă pentru a deveni informatorul lor, el l-a întrebat pe tatăl său ce să facă. Tatăl său i-a răspuns: „Fiule, faci ce vrei. Dar în funcție de alegerea ta vei avea zile liniștite și nopți îngrozitoare sau zile îngrozitoare, dar nopți liniștite”.

Nu uita: Domnul Isus Cristos este prezent înăuntrul dezastrului și acolo El preia controlul. Dar ABIA ACOLO! Acolo El te ia în brațe și te dezleagă.

P.S. S-ar putea să nu ieși niciodată din cuptor, sau Dumnezeu să nu te scoată niciodată, dar EL rămâne credincios și te eliberează. Te vei simți liber chiar înăuntrul cuptorului.

Atunci trebuie să spunem și noi ca și Șadrac, Meșac și Abed-Nego: „CHIAR DE NU NE VA SCOATE”... noi nu vom sluji dumnezeilor acestui pământ.

Însă, dacă te-ai băgat singur în cuptor... îmi pare rău...

MARANATA - Nou locaș de închinare

Prin ajutorul Domnului și al fraților scumpi care se lasă folosiți de Domnul cu deplină dăruire - construcția avansează și în fiecare zi se văd îmbunătățiri în locașul nou de închinare de la 61-63 Narre Warren Cranbourne Rd, Narre Warren.

S-au terminat de tencuit pereții, și acum se începe și cu tavanul Bisericii, care este o lucrare mai complicată. Fațada Bisericii a început să fie instalată și cei care au drum pe Cranbourne Rd., pot vedea arcada de la intrare susținută pe două coloane, luând contur. Luna viitoare vor începe lucrările la căile de acces și parcare.

Ne rugăm neîncetat Domnului pentru curaj, dedicare în lucrare, mână de lucru și protecție peste cei care lucrează. Îi mulțumim Lui pentru toți cei care s-au jertfit și se jertfesc săptămână după săptămână, prin efortul depus și timpul lor, în mod special fratele Traian Iurescu, fratele Lăzărică Cerbu, familia Gheorghiiță, fratele Buciu și mulți alții. Domnul să îi binecuvânteze!

Vă rugăm să susțineți lucrarea aceasta în rugăciune. Dorința noastră este ca Lumina Lui să strălucească în zona Casey prin noi cei care dorim, așteptăm și ne bucurăm pentru oportunitatea aceasta unică de a putea construi un nou locaș de închinare pentru Dumnezeu Cel viu.

Vă așteptăm să luați legătura cu noi pentru a afla mai multe detalii, și dacă Domnul vă pune pe inimă să fiți parte din această lucrare în orice mod, veți fi o mare binecuvântare pentru noi!

„Apropiati-vă de El, piatra vie, lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Cristos” (1 Petru 2:4-5).

Puteți urmări progresul construcției pe:
Facebook@maranatharbc

În numele Domnului,
Benone Micuț

Pân-aici Dumnezeu ne-a ajutat!

Pe data de 17 Iunie 2018 familia Cerbu a sărbătorit cel de al 61 - lea an de căsnicie și al 78 - lea an de viață al soarei Emilia Cerbu. Mare parte din familia Cerbu a participat la aniversare precum și prieteni buni.

Domnul să-i ajute în continuare, să-i binecuvânteze cu viață lungă și fericită alături de Domnul Isus.

PREȚUIEȘTE VIAȚA!

Oana Cristina Vidican

Prețuiește viața! E un dar divin!
Domnul te iubește și te vrea deplin!
Nu urî vreo zi, chiar de vezi că-i grea,
Prin puterea Lui vei putea răbda.

Savurează clipa trăind cu folos!
Viața ta predă-o lui Isus Cristos!
Iată, El te cheamă chiar acum să vii,
Să îți dea belșugul ploilor târzii!

Prețuiește ceasul care încă bate!
Leapădă ce-i rău, lasă-le pe toate!
Anii ți se duc iute ca un sunet,
Dar ecoul lor veșnic e un tunet.

*Învață-ne să ne numărăm
bine zilele, ca să căpătăm o
inimă înțeleaptă!
Psalm 90:12*

Prețuiește ora ca un vis ce trece!
Fii curat în ea, cu folos să plece!
Nu uita o clipă că ești trecător,
Ești străin aici, ești un călător!

Iată anii tăi lesne cum s-au dus!
Prețuiește timpul care n-a apus!
Nici o clipă-n viață nu se mai repetă,
Rând pe rând se sting precum o cometă.

Prețuiește viața! E un dar ceresc!
Clipe după clipe se rostogolesc;
Toate adunate-n palma Domnului
Strălucesc de-a pururi pentru slava Lui!

O primă motivație pentru o astfel de viață este dată de lumea care privește și ascultă la tot ce se întâmplă în viața celor credincioși.

„Voi sunteți epistola noastră... cunoscută și citită de toți oamenii” le spune apostolul Pavel corintenilor. (2 Corinteni 3:2).

De regulă, lumea-i ignoră pe credincioși când aceștia doresc să împărtășească Evanghelia, dar când este vorba de circumstanțe negative care-i confruntă, lumea este numai ochi și urechi. Când împrejurările din viața lor se schimbă, când binecuvântările lui Dumnezeu par a se îndepărta, există tentația uitării și credincioșii uită că și atunci ei continuă să fie „epistola lui Cristos” (2 Cor. 3:2), în care lumea citește... și nu poate citi decât ceea ce scrie, fie mulțumire, fie frustrare și amărăciune. Vremurile de încercare și suferință sunt menite să dovedească autenticitatea crezurilor și convingerilor celor credincioși, fiind în același timp o mărturie foarte puternică pentru Cristos în fața celor care nu-L cunosc. *„Să aveți o purtare bună în mijlocul Neamurilor, pentru ca în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării”* (1 Petru 2:12).

A doua motivație pentru o viață trăită într-o atitudine de mulțumire și recunoștință vine din realitatea că diavolul îi privește și îi ascultă pe credincioși în toate acțiunile lor. Despre diavol apostolul Petru afirmă că *„dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită”*. Comparația aceasta este foarte sugestivă. Leul este un animal de pradă, care-și caută victimele printre animalele slabe, rănite sau bolnave. Le vede starea de slăbiciune, le aude gemetele și stă la pândă. În același fel, diavolul, când aude vaietele și plânsul nemulțumirilor celor credincioși, își începe pândă. El știe că cel credincios este vulnerabil în astfel de situații pentru că inima-i este suferindă de îndoială și de neliniște, și este doar o chestiune de timp până va începe atacul.

Pe de altă parte, atitudinea de mulțumire și recunoștință față de Domnul, chiar, sau mai ales la vreme de încercare, îl ține pe diavolul departe pentru că lucrul acesta îi îngăduie lui Dumnezeu să-Și manifeste puterea.

„Și El mi-a zis: «Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită». Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Cristos să rămână în mine” (2 Cor. 12:9).

Atunci când cel credincios îngăduie suferințelor și încercărilor să-l facă acru și nemulțumit, și-l determină să se piardă în bocetele amărăciunii și victimizării, atunci acesta îi oferă diavolului șansa să toarne „gaz pe foc” și să-l adâncească mai mult în spirala aceasta a dezamăgirii, făcându-l mai vulnerabil la atacurile viitoare.

Umblarea celui credincios prin credință înseamnă binecuvântare, sau frustrare și suferință, în funcție de atitudinea în fața încercărilor. Apostolul Iacov are un îndemn pentru credincioșii primului veac, îndemn care nu și-a pierdut semnificația, chiar dacă au trecut două mii de ani de atunci: *„Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare”* (Iacov 1:2-3).

Cine nu știe, sau nu vrea să aibă o astfel de atitudine, devine țință sigură a diavolului, care nu știe decât să distrugă.

Nu în ultimul rând, ceea ce ar trebui să-l motiveze pe cel credincios la mulțumire și recunoștință este faptul că și Dumnezeu Însuși îl privește și-l ascultă în zile bune și-n zile rele: *„Căci Domnul își întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceia a căror inimă este întreagă a Lui”* (2 Cronici 16:9a). Aici se afirmă că totul este sub privirea Domnului. El îi are în atenție pe credincioșii Lui, în special pe aceia a căror inimă este în întregime a Lui, pentru că vrea ca prin ei să-Și arate tăria și puterea.

După trei capitole, în cartea *Cronici* este prezentat un episod din viața împăratului lui Iuda, Iosafat, despre care se spune că *„și-a îndreptat fața să caute pe Domnul, și a vestit un*

post pentru tot Iuda” căci dușmanii s-au ridicat împotriva țării (2 Cronici 20:3). Credința lui în Dumnezeu, manifestată la început în rugăciunea de mijlocire și cerere (2 Cronici 20:6-12), iar mai apoi în ascultare față de cuvântul lui Dumnezeu rostit de prorocul Iahaziel (v.15-21) i-a adus biruința. *„În clipa când au început cântările și laudele, Domnul a pus o pândă împotriva fiilor lui Amon și ai lui Moab și împotriva celor din muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda. Și au fost bătute”* (v. 22). Un mod de viață în închinare și laudă deschide ușa pentru puterea lui Dumnezeu, care aduce biruință în viața celor credincioși. Moabiții și amoniții au fost înfrânți *„în clipa când au început cântările de laudă”*.

Este adevărat că nu întotdeauna circumstanțele în care este suferință se vor schimba imediat, dar atitudinea potrivită înaintea Domnului, de mulțumire și laudă, va aduce eliberarea lăuntrică, pacea și liniștea în mijlocul furtunilor vieții.

Dumnezeu privește și ascultă... Vede și înțelege mai mult decât văd și înțeleg cei care trec prin suferință, pentru că doar El are imaginea completă a ceea ce se întâmplă. Așa a fost în cazul lui Iosif și a fraților lui, așa a fost în cazul lui Pavel și Sila în temnița din Filipi și așa este și în cazul oricărui credincios care-L slujește pe Domnul cu toată inima.

Încercările și provocările pentru cei credincioși nu se vor încheia până când Dumnezeu nu va termina ceea ce a început în viața lor... și este vorba de maturizarea lor, pregătirea pentru o mărturie eficientă pentru El.

Doar cine învață să fie mulțumitor și recunoscător când trece prin încercări, are parte de garanția păcii și liniștii lăuntrice din partea lui Dumnezeu. *„Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă! Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape. Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Cristos Isus”* (Filipeni 4:4-7).

Păstor Ioan Bușan

Nu am avut privilegiul să fiu născut într-o familie de credincioși. Părinții mei au plecat în Italia când eu am împlinit vârsta de 10 ani. M-au lăsat în grija bunicii mele, care a fost și este o femeie credincioasă. La vârsta de 15 de ani am ajuns în Timișoara, la liceu, unde am intrat într-un anturaj al drogurilor. La vârsta de 17 ani am început să fac trafic de droguri și imediat am fost dat în urmărire de Serviciul Român de Informații. Toți prietenii pe care i-am avut m-au părăsit, ba mai mult s-au „aliat” cu SRI pentru prinderea mea, lucru care nu s-a întâmplat niciodată.

La aceeași vârstă de 17 ani, am hotărât să plec în Italia la părinții mei, crezând că acolo voi începe o viață nouă. Am ajuns acolo și am început să mă droghez din nou și să fac tot felul de lucruri neplăcute.

După 2 luni de zile petrecute acolo, era să fiu omorât de câțiva mafioți sicilienii. Atunci a fost momentul în care am ingenuncheat și am început să mă rog, spunând: „Doamne, dacă tu ești Dumnezeu care a creat cerurile și pământul, dacă tot ce spune Biblia despre Tine este adevărat, atunci arată-mi că ești cu adevărat și scapă-mă,

salvează-mi viața, și promit că am să te urmez toată viața mea”.

Și au mai urmat o mulțime de cereri, ca să-mi ierte păcatele. Dumnezeu m-a salvat și nu am fost omorât, dar eu nu L-am urmat așa cum i-am promis, ci am început să fac din nou ceea ce am făcut și înainte.

La vârsta de 18 ani, m-am întors înapoi în țară și am mers în vizită în comuna Variaș, la unchiul meu, Daniel Scurt. M-am gândit că ar fi bine să merg într-o seară la Biserică și să-i mulțumesc Domnului că mi-a salvat viața, că nu am făcut pușcărie și așa mai departe, dar nu aveam de gând să-L urmez.

Vineri seara, împreună cu unchiul meu și împreună cu familia lui, am mers la ora de rugăciune de peste săptămână. Am ajuns acolo, m-am așezat într-o bancă unde se găsea și o Biblie. Am început să răsfoiesc prin ea și am ajuns la cartea Daniel. Mi-am zis: „pe acesta îl cheamă ca pe mine, așa că am să citesc de aici puțin”. M-am oprit la capitolul 4 și l-am citit în întregime, iar la sfârșit am spus așa: „Ce statuie? Ce cap? Ce vis? Ce împărat? Ce sunt astea? Ce să-mi vorbească mie Dumnezeu de aici că nu înțeleg nimic? Și baptilștii ăștia predică doar din Noul Testament”. Au trecut 5 minute și a venit cel care avea să țină ora de rugăciune și a spus așa: „Mie îmi place foarte mult să predic din Vechiul Testament și azi vom deschide Sfintele Scripturi la cartea profetului Daniel și vom da citire capitolul 4 în întregime”. Atunci am experimentat cea mai mare frică pe care am avut-o vreodată, chiar mai mare decât atunci când eram urmărit de mafioți. Am început să citesc din Biblie și să mă rog în fiecare zi, dar nu promisem încă eliberarea totală de păcate.

După câteva săptămâni, am început din nou să am dubii cu privire la Dumnezeu, dacă există sau nu, dacă chiar există rai și iad cu adevărat. Am participat la o seară de evanghelizare în Timișoara și acolo predicatorul (în timpul prediciei) a început să spună: „Ai dubii și te gândești dacă chiar există Dumnezeu cu adevărat, dacă chiar există rai și iad? Așa lucrează diavolul în mintea ta și vrea să-ți fure sămânța Cuvântului pe care Dumnezeu a semănat-o acolo”. Reacția mea a fost una firească și am început să mă gândesc: „De unde știe chelul ăsta la ce mă gândesc eu?”. Mai târziu am înțeles că doar Dumnezeu putea să-mi vorbească și să știe tot și toate.

După o zi, am hotărât împreună cu doi frați din Biserica Baptistă din Variaș să mergem la o seară de Evanghelizare la Oradea. Pe drum mă gândeam că o să mă întorc acasă și am să îmi pun un film cu Domnul Isus, am să văd cum îi bat romanii piroane în mâini, în picioare, cum îi pun o coroană de spini pe cap și am să plâng mult văzând cum a pățit Domnul Isus pentru noi.

Am ajuns la Oradea, și tot în timpul prediciei, păstorul spunea undeva, pe la jumătatea prediciei, în felul următor: „Credeți că Dumnezeu dorește ca voi să mergeți acasă să vă puneți un film cu Domnul Isus, să vedeți cum îi bat romanii piroane în mâini și în picioare, să vedeți cum îi pun o coroană de spini pe cap și să plângeți la un film artistic? Nu! Dumnezeu dorește pocăință adevărată, din toată inima și să renunțați la păcat și la voi înșivă”. Atunci a fost momentul când am devenit o făptură nouă, când am primit eliberarea totală de păcate și am primit o viață nouă printr-o gândire și purtare nouă. Nu a durat mult și am trecut și prin apa botezului.

Astăzi Daniel Godja este absolvent și masterand în teologie la Timișoara. Locuiește în Austria și pregătește un proiect mareț pentru România.

Drag tânăr, dacă treci prin aceleași văi și ai citit această mărturie, te încurajăm să crezi că ai la dispoziție cea mai mare putere din univers. Profită maxim de protecția ei. Tot ce îți trebuie este **CREDINȚĂ!**

Dac-ai îngăduit Părinte,
Să treacă timpul peste noi,
Pe tâmpile ca să ningă anii
Și să îmbătrânim în doi,
Îți mulțumim Preasfinte Tată,
Că ne-ai ținut în harul Tău,
Că ne-ai dat, Doamne, biruință,
Chiar de urcușul a fost greu,

Privind decadele lăsate,
Evaluăm tot ce ne-ai dat,
Copiii și nepoții care,
Mereu ne-au binecuvântat,
Chiar dacă pașii-s mai nesiguri
Și ochiul e slăbit, noi știm,
Că Tu veghezi asupra noastră,
De-aceea Doamne, Te iubim.

Au fost momente-ncântătoare
În viața noastră, mulțumim!
Au fost și altele mai grele,
Dar nu vrem Doamne să cântăm,
Căci peste tot, și-n orice clipă,
Ne-ai însoțit, ne-ai protejat,
Iar când credeam că nu-i ieșire,
Pe drum curat ne-ai așezat.

Ce am putea să-Ți spunem Doamne,
Mai mult decât că Te-adorăm?
Ne-ai binecuvântat viața
Cu pacea Ta, de-aceea stăm
Plini de sfială, cu smerenie
În fața Ta, Preasfinte Tată
Și Te rugăm să fii de-a pururi,
Cu noi, să nu ne lași vreodată!

Abacul vieții tot socoate
Și numără fără oprire,
Noi nu vrem să scădem trecutul,
Ci-l trecem plus, la amintire.
Îți mulțumim pentru răbdarea
Ce-ai pus în noi, pentru iubire,
Pentru înțelepciunea care,
Ne-ndreaptă pașii-n nemurire,

Mult a trecut, puțin mai este,
Dar Doamne-acolo unde ești,
Vrem ca să fim și noi odată,
Scriptura, astfel, să-mplinești!
Ne ocrotește, Doamne, fiii,
Acu-s la casa lor, sunt mari,
Nepoților, le dă izbândă
Și în credință ține-i tari,

Să vadă peste generații,
Toți cei ce-or fi pe-acest pământ,
Că dragostea mereu învinge,
Căci este dar, din Darul Sfânt.
Iar noi, ce-om sta cuminți în ramă,
Să fim în amintirea lor,
Eterna binecuvântare,
Pe-aripi de vis, pe-aripi de dor.

Binecuvântă-ne Părinte,
Atât cât vom trăi, să fim,
Lumini și sare pentru semeni,
Să mângâiem și să iubim,
Să răspândim cu-nțelepciune
Cuvântul Tău și-n toate fiii,
Slăvit și preamărit, că meriți,
Aicea și în veșnicii!

DUMNEZEUL TATĂLUI MEU - Silvia Tărniceriu - Biografie

continuare de la pag. 6

Nevoie?! Nu-mi venea să cred că-i adevărat ceea ce aud. Cum putea să știe moș' Lolu cât de mult avem noi nevoie de găleata lui cu lapte?! Și cum se face că, tocmai în seara asta, nevastă-sa a trebuit să plece de acasă, iar el să se gândească la familia noastră. La întrebarea lui, tata i-a răspuns:

- Da, vecine, ne-am bucura. Cum să nu, avem nevoie. Și... nu, nu avem nici pâine, dar ne mulțumim și numai cu laptele. După câteva minute m-am întors nu numai cu o găleată plină cu lapte cu spumă deasupra, dar și cu o mână plină de bani cu care să cumpăr o dublă mare, o pâine. Pâine! De cele mai multe ori aveam pâine numai dimineața, la ceai. Iar acum, seara la culcare, pâine cu lapte. Ce mai bogăție!

Cum i-am dat banii, tata l-a și trimis pe Victor, repede, după pâine. Era tare gustoasă și proaspătă. În seara aceea, ne-am adunat cu toții în jurul mesei ca la un ospăț neașteptat.

Tata s-a rugat și l-a spus Domnului:

„Tată ceresc, Îți mulțumesc că ne-ai răspuns la rugăciune și că ai mișcat inima moșului Lolu să ne dea nouă laptele în seara aceasta. Binecuvântăm numele Tău și te preamărim pentru că nu ne lași singuri și nici în deznădejde. Te lăudăm pentru dragostea cu care Te îngrijești de nevoile noastre și pentru că în seara asta ne-ai iubit într-un fel așa de minunat. Mulțumim Tată scump și drag!”. Și cuvintele curgeau din gura tatei, și nu sunau a rugăciune, ci mai mult a imn de slavă.

N-am avut nicio idee de unde vom primi ceva de mâncare a doua zi, dar știam că cineva, acolo sus, în Cer, ne iubește și se îngrijește de familia noastră. Și Acel Cineva era **DUMNEZEUL TATĂLUI MEU!**

Toți am luat cunoștință de un fapt: Curtea de Justiție a Uniunii Europene a decis pe 05 iunie, libera circulație a persoanelor cu *angajamente* față de persoane de același sex. (Nu îmi permit să le numesc căsătorii, deoarece nu le consider așa). Avem textul deciziei, am auzit și vom auzi diferite interpretări, dar nu știm exact ce consecințe pe termen scurt și lung va avea aceasta. Un lucru este însă cert: indiferent cum va fi interpretată și aplicată, decizia aceasta marchează încă o lovitură dată familiei.

Nu știu câți suntem conștienți că inițiativa Ministerul Educației Naționale, care a lansat, în dezbateri publică, proiectul „**Strategia națională de educație parentală 2018-2025**”, este tot o încercare de a lovi puternic de tot familia. Mai multe detalii la acest subiect vedeți pe Mediafax.ro

Ne place sau nu, lupta împotriva familiei va continua și se va întări. A început așa de fățiș și de vehement încât, omenște vorbind, nu se va încheia repede. Cât de mult va mai dura? În ce „*rundă*” suntem? Ce se va întâmpla în viitorul apropiat și îndepărtat? Ce se va alege de familie și de națiune? În fața acestor întrebări, legitime de altfel, toți familiștii și susținătorii ei ar trebui să își reamintească în mod continuu

că „*meciul*” a început demult... În cadrul lui, adversarii sunt cunoscuți. Noi privim la cei vizibili, dar adevărații adversari sunt invizibili. Nici metodele de luptă nu sunt ascunse. Dumnezeu, creatorul și susținătorul familiei, este Adevărul și prezintă Adevărul, iar diavolul, dușmanul familiei, folosește mereu înșelătorii, promisiuni mari, dar false.

Frați și surori de credință, în cadrul acestei lupte nu putem rămâne neutri. Suntem prinși în luptă, suntem chemați să ne implicăm. Chiar dacă am vrea altceva, suntem obligați să alegem un colț, o grupare. Lupta și cei implicați în ea ne cer să decidem dacă suntem de partea familiei sau de partea celor care luptă împotriva ei. Dumnezeu ne cheamă să luptăm împreună cu El pentru binele familiei. Apostolul Pavel le spune creștinilor: „*Noi nu avem de luptat împotriva cărnii...*” Prin afirmația aceasta, Pavel ne atrage atenția că trebuie să luptăm. El însuși mărturisește că a luptat lupta cea bună. El îi chema pe frați și pe surori să lupte împreună cu el și îi asigură că Dumnezeu îl va zdrobi „*în curând*” pe Satan sub picioarele lor. Apostolul Iuda / Iacov chema poporul să lupte pentru credință, iar despre Domnul Isus ni se spune că a luptat până la sânge. Imitându-L pe Domnul Isus Cristos, folosind Cuvântul lui Dumnezeu, în puterea Duhului Sfânt, trebuie să luptăm pentru cei dragi, pentru familiile noastre. Sigur, lupta noastră este diferită. Luptăm de partea Adevărului, luptăm cu iubire, luptăm cu duhuri necurate și luptăm pentru salvarea dușmanului. Ați citit bine! Călcând pe urmele Salvatorului, noi nu luptăm pentru distrugerea dușmanilor familiei, ci pentru salvarea lor. Domnul Isus Cristos ne-a învățat să le mărturisim Adevărul și să ne rugăm ca, prin transformarea făcută de Duhul Sfânt, dușmanii noștri să devină frații și surorile noastre de credință. Avem motive de speranță? Absolut! Domnul Isus este viu și biruitor, iar vrăjmașul poate face doar ce i se permite.

Deocamdată ne bucurăm să știm că toate Bisericile sunt *Pro familie, Pro normalitate*. Să ne rugăm și să muncim pentru a rămâne așa. Mai mult, să avem grijă ca noi, cetățenii, să fim unde trebuie. Dacă noi, tineri, familiști și bătrâni am crede din toată inima în valoarea familiei și ne-am implica pe măsură, rezultatele ar fi altele. Pentru a fi siguri că facem alegerea bună, este important să ne amintim, încă o dată, unde se poziționează Dumnezeu. Spre bucuria noastră, El a rămas Același, nu S-a schimbat. Dumnezeu S-a poziționat demult și a rămas de partea familiei, fiind categoric împotriva celor care apasă, acuză și luptă împotriva ei. Cu Dumnezeu în frunte, indiferent cine este în colțul celălalt, victoria este asigurată.

Dragi cetățeni ai României,

Pentru că nu există neutralitate, să alegem bine cu cine și pentru ce luptăm. Să nu alegem „*colțul*” cu drapelul celor care au confiscat culorile curcubeului, deoarece nu va dura mult și el va deveni negru.

Dacă iubim România, să alegem colțul bun, colțul cu tricolorul. Să fim în gruparea celor care iubesc România, a celor care iubesc, încurajează, și protejează familia.

Indiferent cum par lucrurile în prezent, cu ajutorul lui Dumnezeu, la ultimul gong, familiștii vor fi declarați învingători.

Președintele Alianței Evanghelice din România,
Viorel Iuga

Conduceam în viteză taxiul pe *Great Western Highway*. Aveam „clienți” pe Păstorul tânăr și pe sora Brașoveanca. Trăgeam după taxi o remorcă mică și în ea un cazan de 500 de litri, gol. Era baptisteriul Jidanului. Ne îndreptam spre *Acacia Prison*. Era o zi mare. Un bandit avea să primească botezul, intrând în tabăra lui Isus Salvatorul. Mare e puterea Ta, Doamne. Eram în cuprinsul unui miracol, ne mișcam în acest miracol – un evreu, român, avea să mărturisească în apă credința lui în Isus. Eram parte a acestui miracol, ne mișcam în el... Și poate pentru că ne mișcam cu prea mare viteză, iată că auzim un zgomot de zăngănituri de tablă și ne uităm în urmă. Minune mare! Baptisteriul Jidanului sărise din remorcă și se rostogolea pe asfalt parcă fugind după noi.

Am oprit taxiul și ne-am dat jos, l-am apucat, eu cu sora Brașoveanca și l-am așezat frumos înapoi în remorcă. Dar vezi că sforile se rupseseră de mult și nu mai aveam cu ce să-l legăm. Sora, către mine:

- Sări în cazan, Costică!

- S-a făcut. N-am stat pe gânduri, am sărit în cazan să-i țin echilibrul. Păstorașul se suie la volan cu sora lângă el, iar eu pe fundul cazanului. Așa ne-am făcut apariția spectaculoasă la *Acacia Prison*. Fratele Iosif ne aștepta.

- Unde e Costică, întreabă el. Eu, din baptister, cu mare rezonanță:

- Aici sunt. El:

- Ieși afară de acolo că avem treabă.

Botezul a fost rapid. Apa fiind foarte rece, Jidanul a trebuit să fugă să-și schimbe hainele. Capelanul anglican, care a asistat la ceremonie, la despărțire ne-a strâns mâinile și ne-a spus:

- Sunt capelan de 25 de ani, dar așa ceva n-am mai văzut până acum. Botez în închisoare, mare este Dumnezeu!

Sigur că ne-am bucurat, dar a fost ceva lăuntric, nimeni nu s-a manifestat în niciun fel. Pe drum, înapoi, am fost tăcuți.

Mașina aluneca pe asfalt, înghițind kilometri după kilometri. Am trecut prin *Sawyers Valley*, chiar pe lângă un stadion de fotbal. Am văzut parcată duba de la *Wooroloo Prison Farm*. Pe stadion jucau deținuții cu cine știe ce echipă de afară. Ne-am oprit puțin să ne mai dezmorțim și am privit la meci. Am gândit cu glas tare:

- Hai să facem o echipă de fotbal și să intrăm cu ea în închisori.

- Bună idee, frate, Domnul să lucreze. Păstorul tânăr e de partea mea.

Dumnezeu a lucrat într-un fel diferit de cum gândeam noi. Iată cum:

La scurt timp după botez, Jidanul a fost transferat la *Wooroloo Prison Farm*. Aici se juca fotbal de clasă. Cum a pus piciorul pe minge, l-au ghicit că este profesionist. În scurt timp a făcut cea mai bună echipă de deținuți, jucau și înăuntru și în deplasare, cu echipe de club.

- Fă-ți o echipă, frate Costică, și vino să jucăm fotbal, mă invită Jidanul la una din dese vizite pe care i le făceam.

- Ok. A fost mai ușor de zis decât de făcut. Întreb pe careva din Biserică:

- Vrei să joci fotbal cu deținuții? Hai să facem o echipă.

- Sorry, sunt ocupat cu Uni, am de studiat. Întreb pe altul:

- Dar tu?

- Eu lucrez cu cărămizi, la zidit, nu am timp nici să mor.

- Dar tu?

- Eu... chiar îmi vine mireasa din România, trebuie să mă însor, te rog să mă ierți...

- Dar tu?

- Eu mi-am cumpărat o mașină nouă, mă duc s-o încerc.

Iată că mă sună John Boboc, mort de beat:

- Nea Costică, ajută-mă, vino și ia-mă de la Vintilă Cojoc; du-mă acasă că mă așteaptă copilașii mei.

Descind la Vintilă Cojoc și iată-i, mândri și morți de beți, „fotbaliști” mei. Îndrăznesc:

- Bă băieți, vreți să mergem la închisoare să jucăm fotbal cu hoții?

- Mergem, nea Costică... dacă faci cinste, se oferă cu amabilitate John Boboc.

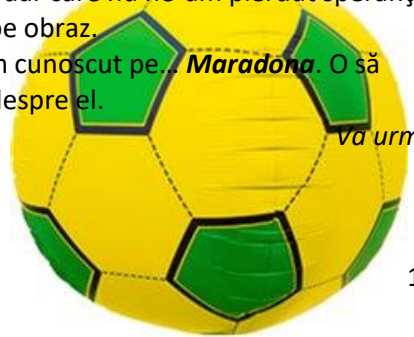
- Merg și eu, da' stau în poartă... ăsta e Little John.

- Eu am jucat la Steaua, să mor dacă te mint, se oferă și Ivan Doi. Am alcătuit o echipă pe loc, vreo cinci... sportivi, „crema fotbaliștilor”.

Am jucat cu *Wooroloo Prison* la *Sawyers Valley Oval*. Am mâncat bătaie, dar ce contează? Domnul s-a uitat cu plăcere la noi toți, și la cei de pe teren și la cei din tribune – toți oameni plini de necazuri și dureri, dar care nu ne-am pierdut speranța, nici zâmbetul de pe obraz.

Și aici l-am cunoscut pe... **Maradona**. O să vorbim altă dată despre el.

Vă urma

Războiul de 6 zile s-a desfășurat între Israel și țările arabe vecine Egipt, Siria, Iordania, Irak și Liban.

În 30 Mai 1967 Egiptul și Iordania au semnat un pact militar. A doua zi, la invitația Iordaniei, Irakul a intrat în Iordania și și-a masat trupele la granița Israelului, în vederea unei invazii.

La data de 5 iunie, la ora 7:45, în timp ce sirenele de apărare civilă sunau peste tot în Israel, IAF (Forțele Aeriene Israeliene) sub conducerea generalului Mordechai Hod, a lansat un bombardament masiv care a distrus majoritatea forțelor aeriene egiptene aflate la sol.

Imediat Israelul este atacat cu o repeziciune foarte mare din toate părțile de mai multe națiuni arabe. Din nou, proporția raportată la forța de soldați și arme este gigantică. Dar Dumnezeu a fost de partea lor.

Războiul a durat doar șase zile. Israel, ca în vremuri vechi, a respins armate mai numeroase și mai puternice. 10 000 de egipteni au fost uciși, 15 000 mii de iordanieni, mii de sirieni, irakieni și soldați din alte țări. Numai Egiptul a pierdut 400 avioane, 600 de tancuri și mii de piese de artilerie, muniție, arme de calibru mic, și vehicule, depășind valoarea de \$ 1.5 miliarde (\$12 miliarde în 2018).

De-a lungul războiului, doar 700 de soldați evrei și-au pierdut viața. În doar șase zile, Israelul câștigă războiul, umilește dușmanii și salvează Ierusalimul din mâna dușmanului. Aflat de 2 500 de ani în mâinile unor națiuni străine, Israelul este iar liber.

„Arabii au fost surprinși, frica de iudei a căzut asupra lor. În Hebron și în Sihem, în Jenin și în Ierihon, arabii erau puternic înarmați, nu era nici măcar un mic sat arab neînarmat. Ei și-au aruncat armele, au ridicat mâinile și au fluturat steaguri albe, de predare, pe fiecare edificiu. Frica de Dumnezeu a căzut peste sute de mii de arabi mândri și plini de ură pentru Israel. Numai ieri, au jurat să lupte până la ultima lor picătură de sânge”.

Rabbi Menachem Kasher

În ziua aceea, voi face pe căpeteniile lui Iuda ca o vatră de foc supt lemn, ca o făclie aprinsă supt snopi; voi mistui în dreapta și în stînga pe toate popoarele de jur împrejur, iar Ierusalimul va fi locuit iarăș la locul lui cel vechi.

Zaharia 12.6

Dezvăluirea uimitoare: Războiul de 6 zile din Israel „câștigat de îngerii”

Miracole în războiul de șase zile: Mărturiile unor martori oculari

Ca tânăr ofițer al IDF (Forțele Israeliene de Apărare), Gershon Salomon a fost rănit pe câmpul de luptă. Se temea că sfârșitul vieții sale era aproape; dar i s-au arătat îngerii și l-au salvat din acest atac al sirienilor. Dumnezeu l-a eliberat pentru un scop. Gershon a declarat:

„Nu puteam să-mi simt corpul. Am știut că voi muri și îmi voi da sufletul înapoi lui Dumnezeu. În acel moment, când sute de mii de soldați sirieni erau în plin atac, iar eu eram gata să fiu împușcat, ... în acel moment... a apărut minunatul nostru Dumnezeu al lui Avraam cu îngerii Săi. Atunci sirienii s-au întors înapoi, au fugit și s-au ascuns în munți. În momentul acela am văzut miile de îngerii care mă înconjurau”. Acolo Gherșhon a auzit glasul lui Dumnezeu spunându-i că: „mai are ceva pentru el”.

Soldații sirieni au raportat mai târziu ofițerilor ONU că au văzut aceiași îngerii și au fugit. Israelul este o țară mai mică, țările Arabe musulmane sunt de 640 de ori mai mari. Israelul nu poate pierde niciun război împotriva dușmanilor săi. **Conform profeției biblice, distrugerea Israelului... ESTE O MISIUNE IMPOSIBILĂ.**

Trebuie să ne rugăm pentru Israel. Trebuie să-l binecuvântăm pentru că așa este scris. **Shalom!**

Sursa: <https://israelshabbatschalom>

Prăjitură cu ciocolată, pere și fistic

Premiul 1 câștigat de Adina Bradea la Concursul de prăjituri din 5 Mai 2018

INGREDIENTE

Blatul de ciocolată

200 g ciocolată neagră (70% cacao), ruptă în bucăți
70 g pistachio (fistic)
150 g unt la temperatura camerei
150 g de zahăr
3 ouă
150 g făină
1 linguriță praf de copt
1 pară curățată și tăiată cubulețe

Ciocolată ganache

150 g ciocolată neagră (70% cacao), ruptă în bucăți
150 ml smântână

METODĂ DE PREPARARE

Blatul

Preîncălziți cuptorul la 160°C. Procesati ciocolata și pistachio (fisticul) într-un procesor de bucătărie până când se fărâmițează. Bateți untul și zahărul cu mixerul electric, până când se face pufos (4-5 minute). Adăugați ouăle unul câte unul, bătând până se combină bine, apoi amestecați cu făina și praful de copt. Se adaugă amestecul de fistic și ciocolată, perele, apoi se toarnă într-o formă de tort cu diametrul de 22 cm, unsă și tapetată cu hârtie de copt. Coaceți (30-40 de minute) până când scobitoarea se scoate curată, se răcește în formă timp de 10 minute, se răstoarnă și se răcește la temperatura camerei.

Ciocolată ganache

Între timp, pentru ganache de ciocolată, puneți ciocolata într-un castron rezistent la căldură și lăsați-l deoparte. Încălziți smântâna într-o cratiță la foc mediu să se încălzească (dar să nu dea în fiert). Puneți smântâna fierbinte peste ciocolata bucăți până se topește (3-5 minute), apoi se amestecă bine să obțineți un sos grosuț, și se lasă deoparte până se îngroașe ușor (5-10 minute). Se toarnă peste partea de sus și de jur împrejur de tort, presărați cu fistic, lăsați la frigider pentru 20-30 minute, apoi se poate servi. Tortul se va păstra într-un container cu aerisire, timp de maximum 3 zile.

Poftă bună

Adina Bradea

CASA DE NISIP

Bob & Debby Gass, Sursa: barzilaiendan

„Fiule, nu disprețui mustrarea Domnului și nu te mâhni de pedepsele Lui. Căci Domnul mustră pe cine iubește ca un părinte pe copilul pe care-l iubește” Proverbe 3:11,12.

Pe țărmul mării, un copil se juca în nisip. Cu micuțele sale mâini a început să construiască o casă de nisip. Deodată a început să strige. Ce se întâmplase? Tatăl îl luase în brațe și copilul a început să plângă, să dea din picioare și să strige: „Casa mea! Vreau s-o termin!”. Tatăl se făcea că nu aude nimic. După ce s-a depărtat de apa mării, a pus copilul jos din brațe și i-a arătat cum se ridicau valurile. „Tu ai fi fost luat de valuri, dacă te lăsam să-ți termini casa de nisip”.

O asemenea scenă se repetă adeseori în viața noastră. Când ne gândim că totul merge bine la „construcția noastră de nisip”, Dumnezeu intervine și nu ne lasă să continuăm. Probabil, această intervenție să însemne pierderea unui loc de muncă, un pat de boală, o întâmplare nefericită, un deces. etc. Câte frământări, câte comentarii având întrebarea „de ce?”, se ridică în inimile fiecăruia în astfel de momente! Mai târziu, când sufletul își găsește odihna în brațele Mântuitorului, va constata că Dumnezeu nu a greșit.

Dumnezeu ne vrea binele veșnic fiecăruia dintre noi, și din acest motiv ne ia posibilitatea de a lucra la „casa noastră de nisip”. Astfel, mâinile atotputernice ale lui Dumnezeu ne-au ocrotit de valurile păcatului care voiau să ne înghită. Să-l fim mulțumitori lui Dumnezeu pentru purtarea Sa de grijă permanentă!

Studiază în Australia!

- înscriere la facultate sau master
- aplicații pentru viză de student
- asistență GRATUITĂ de la A la Z

Ștefan

T: 0434 542 030

E: info@hello-aussie.com.au

No one in the world sells more real estate than **RE/MAX!**
Thinking of selling, buying or investing in real estate?
Give MARGARET a call for an obligation free, expert market assessment,

ALL SUBURBS!

Re/Max Property First
Office: 119-121 Hawthorn Road
Caulfield North

Mob. 0413 246 294
Email mulici@remax.com.au

Revista Speranța din Australia a contribuit la tipărirea unei cărți scrisă de fratele Simi Reșe. Această carte descrie cum Simi a emigrat în Australia, ca o amintire pentru copii și nepoți.

Dacă doriți să cumpărați această carte, costul este \$15.00. Fondurile vor fi folosite de Revista Speranța pentru diverse acțiuni misionare.

Cei interesați pot contacta:
AdrianBuzgau@gmail.com

EMIGRANȚI ÎN AUSTRALIA

Simi Reșe

Travel counsellors →

With us... it's personal

Whatever your reasons for travelling, I can arrange it from start to finish.

Please contact me for all your Leisure and Business Travel needs. I am available to meet you at a convenient time - even outside of normal business hours.

I look forward to hearing from you.

Mihaela

Mihaela Gale

Ph. 0449 544 987

Email: mihaela.gale@travelcounsellors.com.au

[@travelcounsellors.com.au](mailto:mihaela.gale@travelcounsellors.com.au)

Speaking both Romanian and English, I have many years' experience in the Travel Industry.

AUSTRALIAN SCHOOL OF MINISTRY

Cursuri acreditate de echipare pentru slujire

Aceste cursuri te vor ajuta să fii un ambasador al Împărăției lui Dumnezeu.

Avantajele școlii sunt următoarele:

- echipare pentru influența în societate
- teologie și practică (baza Biblică și activare în slujire)
- școala este acreditată de guvernul australian
- online (cursuri disponibile 100% online, oriunde în lume)
- foarte accesibilă (\$4,800, plățile pot fi făcute și săptămânal)
- studii flexibile (doi ani, part-time sau un an full-time)

Viziunea noastră este să echipăm o generație nouă de slujitori cu influență în societate

Înscrierea se face online: www.asom.org.au

TIPĂREȘTE PRIN REVISTA SPERANȚA

Oferim servicii de tipărire prin Revista Speranța la preturi rezonabile. Tipărește-ți orice materiale de reclamă, business cards, flyers, newsletters etc., pentru organizația unde lucrezi, prin Revista Speranța.

Se va face o estimare a costului și în același preț se include trimiterea prin poștă la orice adresă din Australia.

Pentru mai multe detalii, email: AdrianBuzgau@gmail.com

Doublesstudio Videography

Contact: Cristian Ștefănuț
Doublesstudio@iprimus.com.au
Mobile: 0404 112631

We are a corporate and editorial film maker and videographer with extensive international experience, specializing in weddings, family events, sports, news and live transmission.

Doublesstudio Videography believes that everybody deserves the chance to have their wedding or any important event professionally recorded to cherish the memories. That's why we can accommodate any budget.

Welcome to Vass Porumb Photo Studio

VASS
PHOTOGRAPHY

If you are looking for a professional photographer in Melbourne, we are here to help you. Whether you are looking for a wedding photographer who can help you to have the best day ever, or family portrait, baby, baptism or any event photography, we have the skill and expertise to ensure you will love the results.

Contact:
Mobil 0407 250 846
Email: info@vassphotography.com
Website www.vassphotography.com

ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES

Email: office@cgdpartners.com.au

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

TRAIAN SECARĂ - MINISTER OF RELIGION

Ziua căsătoriei este o zi importantă în viața ta. Fă din această zi o zi de neuitat. Eu pot să-ți fiu de ajutor. Am fost ordinar ca *Minister of religion* și officiez căsătorii civile și religioase în Australia de peste 20 de ani.

Telefon: 0407-708-887
Email: tsecara@hotmail.com

A Romanian favourite that's nourishing and easy to prepare.

Other products in our range include: Cornulețe, Mititel, Honey Slice, Sarmale and Aqua Carpatica.

Available at select continental deli's. Ask your local deli to stock us or contact us for more information.
romaniantradition.sa@gmail.com

Cafe Transylvania

*Original recipes,
Fresh and delicious*

We make birthday cakes. Everything served in the premises is home made. We make reservations for birthdays or any occasion. Our program is:
Tue to Thu: 9am - 5.30pm
Fri and Sat: 9am - 9pm
Sunday: 9am - 6pm
DELIVERY! (Condition apply)

Shop 4 Spring Square, Hallam,
VIC 3803,
Phone number:
03 9796 5227, 04 3216 2907
kate@cafetransylvania.com

UN BOB DE GRÂU

Îți mulțumesc, o, Doamne Sfinte,
Că pâinea zilnică mi-ai dat.
„Cui mulțumești? Hei, fii cu minte!”
Un duh străin m-a înfruntat.

„Ce-aduci atâta reverență
Și slava ta o dai la Altul?
La cât te scoli de dimineață?”
Eu am răspuns: „La ora patru”.

„Și-apoi, din zori și până-n seară,
ce învârtești?”. „Muncesc din greu”.
„Și pentru pâinea asta-amară
Tu-l mulțumești lui Dumnezeu?

Ha! Ha! Dă mulțumire multă
Picioarelor care te poartă
Și mâinilor care frământă
Plămada albă din covată.

Tu ești acel ce porți povara
Blestemului cel vechi și greu.
Tu meriți lauda și fala.
De ce-L slăvești pe Dumnezeu?

De ce nu te închini la soare
Ce de pe boltă te-încălzește?
Pământul, ce-l calci în picioare,
Sărută-l, că el te hrănește.

În loc să te înalți pe tine,
Tu-l mulțumești lui Dumnezeu
Pentru un colț uscat de pâine
Ce-ai scos-o prin efortul tău,
stropită cu sudoarea ta?
Mă faci să râd... Ha, Ha, Ha, Ha!”

Când s-a sfârșit această zarvă,
O clipă, fără să aștept,
Un bob de grâu am scos în grabă
Din buzunarul de la piept.

Un bob de grâu purtam cu mine,
De mii de ani, ca legământ,
Simbol al dragostei divine
Și-al abundenței pe pământ.

Eu, nu pentru postava plină,
Nu pentru cocă-am mulțumit,
Nu pentru praful de făină
Sau drojdia ce l-a dospit.

Nu pentru un ulcior cu apă,
Nu pentru pulberea de sare,
Nu pentru flacăra din vatră
Îmi plec genunchii-n închinare.

Dar, pentru-acest bob fără seamăn
Ce poartă-n el mister divin,
Cu mulțumire și cu teamă
În fața Domnului mă-închin.

C. Oprănescu